

Františkánský klášter s kostelem sv. Kateřiny - Jindřichův Hradec ...

Františkáni přišli do Jindřichova Hradce roku 1457 ze slezského Hlohova. Jindřich IV. z Hradce řeholníkům daroval nejenom pozemky, ale také vystavěl na vlastní náklady klášterní komplex. Fundaci pak rozšířila Anna z Múnstenberka, vdova po Jindřichu IV. z Hradce. Nechala naproti klášteru založit tzv. klášteříček, neboli „klášter“ bekyň se špitálem (sloužil do roku 1598, posléze byl využíván jen jako vdovské sídlo). Barokně upraven vyhořel roku 1801. Budova klášteříčku je nově opravena a sídlí v ní soud.

Ke krátkodobému vyhnání řeholníků došlo v roce 1619 během stavovského povstání, kdy byl vypálen kostel s konventem. Komunita se do Hradce navrátila o dva roky později, ale bída ve městě byla veliká a františkánům se nedostávalo almužen a zvažovali odchod z města. Zasluhou majitele panství Viléma Slavaty z Chlumu a Košumberka získala prostředky k obnově areálu. Svěcení kostela proběhlo roku 1625 za přítomnosti pražského arcibiskupa Arnošta Vojtěcha Harracha.

Obnova konventu byla dokončena později, během 40. let. 17. století a r. 1662 byla přistavěna kaple sv. Antonína Paduánského. Klášter však postihl další požár a při následných opravách v 70. letech 17. století vznikla i kaple Porziunculy. Za autora přestavby bývá považován F. Caratti či G. D. Orsi, kteří pro Slavaty pracovali. Stavbu však nejspíše prováděl, dle vlastního návrhu, místní stavitel Stefano Perti. (k ní se dodnes váže slavná jindřichohradecká pouť porcinkule, která se koná první neděli v srpnu). Kaple sv. Porcinkule je dál od zdi kostelní a je spojena s kostelem krátkou chodbičkou. Uvnitř je bohatě zdobena raně barokními štukovými pásy a malbami mariánského cyklu od G. Tencally. Roku 1682 sem byly přeneseny ostatky sv. Theodora. To znamenalo velký rozkvět kláštera. Žilo zde 30 bratrů a konaly se zde provinciální kapituly.

Za josefínských reforem (1785) byl zdejší konvent nejprve zrušen, posléze bylo toto rozhodnutí odvoláno (1789). Františkáni setrvali (bylo jich 19) v Jindřichově Hradci až do zrušení konventu v roce 1950. Řeholníkům byla vyplácena státní dotace (619 zl) z fondů náboženské matice, protože sběr almužen byl zakázán. V průběhu 19. století klášter ztrácel na významu a 1814 do něj byla umístěna vojenská nemocnice. Řeholníci klášter museli opustit a žili v soukromých domech (5 františkánů, z toho dva kněží)

Kostel sv. Kateřiny je jednolodní stavbou s presbytářem, zakončeným polygonálním závěrem. Hlavní oltář v lodi byl zhotoven v roce 1804. Stojí na něm soška Madony s děťátkem z 15. století. V sakristii jsou vyřezávané skříně kolem r. 1680 s obrazy františkánských světců. Před kostelem stojí kamenné barokní sochy sv. Jana Nepomuckého a sv. Theodora, umístěné po stranách kříže, postavené r. 1738. Na severu přiléhá ke kostelu františkánský klášter – čtyřkřídlá jednopatrová budova kolem nádvoří. V přízemí je křížová chodba, původně otevřená do dvora půlkruhovými oblouky, r. 1735 byly zazděny do okna. Umělecky cenný je refektář, sklenutý valeně s lunetami,

jejichž hrany jsou zdobeny štukovým ornamentem . Jsou zde dochována krásná rokoková kamna z r. 1780 od jindřichohradeckého mistra J. Hájka. Vnější fasáda je velmi prostá, prakticky bez architektonického členění.

Kostel sv. Kateřiny je farní kostel. Kromě faráře sem mají přístup terciáři sv. Františka z MBS Jindřichův Hradec za kterými 1 x měsíčně dojíždí duchovní asistent – františkánský kněz z kláštera Panny Marie Sněžné z Prahy. Tento den slouží v kostele svátostí smíření a mši svatou.

Kláštevní budovy má ve správě spolek Assisi (IČO 26518431), která jej používá k sociálnímu bydlení. Klášteříček patří městu a je využíván jako soud.

(z informací Městské informační centrum a atlas česka.cz a Encyklopedie řádů – Milana Bubna, sestavil Luboš Kolafa. Foto LFK)

O dalším františkánském klášteře pojednáno v další sérii

Jindřichův Hradec – Konvent MINORITŮ s kostelíkem sv. Jana Křtitele (kolem 1320-1560)

Kaple Porciunkula z roku 1675. S kostelem spojena krátkou chodbou.

Schodiště do Kostela - čelní vchod.

Spojovací chodba do Klášteříčka, vstup do Kostela a vlevo vstup do kláštera

Současný boční vstup do kostela s kaplí sv. Antonína Paduábského z roku 1662 (vlevo) a kaplí Porciunkula (1675) přemostění z kostela do klášteríka (vlevo) (*Fotogalerie Pohádkové město Jindřichův Hradec. - Klášter františkánů ... Turistika.cz*)

Oltář v křížové chodbě

Hlavní oltář v kostele

Zadní trakt kláštera sousedící vpravo se zdí bývalé zahrady (dnes záchytné parkoviště). Budova kláštera je používána spolkem Assisi k sociálnímu bydlení.

Františkánská zahrada – dnes jako parkoviště

Františkánská zahrada nad parkovištěm. V pozadí bývalý klášter.